

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Maria Bosneaga

Καθής: Instituția Prefectului — Județul Constanța — Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται το άρθρο 110 ΣΛΕΕ στη θέσπιση, κατά την έννοια του άρθρου 4, στοιχείο δ', του νομοθετικού διατάγματος 9/2013, υποχρέωσης πληρωμής του περιβαλλοντικού σήματος για τα μεταχειρισμένα μηχανοκίνητα οχήματα κοινοτικής προελεύσεως κατά την καταχώριση της μεταβιβάσεως κυριότητας του μεταχειρισμένου μηχανοκίνητου οχήματος, όταν πρόκειται για μηχανοκίνητο όχημα για το οποίο διατάχθηκε από τη δικαστική αρχή η επιστροφή ή η ταξινόμηση χωρίς πληρωμή του ειδικού φόρου επί των αυτοκινήτων και επί των μηχανοκίνητων οχημάτων, του φόρου λόγω ρυπάνσεως για μηχανοκίνητα οχήματα ή του φόρου λόγω ρυπογόνων εκπομπών των μηχανοκίνητων αυτοκινήτων;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Constanța (Ρουμανία) στις 21 Μαΐου 2015 — Dinu Antoci κατά Instituția Prefectului — Județul Constanța — Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor

(Υπόθεση C-236/15)

(2015/C 270/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Constanța

Διάδικοι

Προσφεύγων: Dinu Antoci

Καθής: Instituția Prefectului — Județul Constanța — Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται το άρθρο 110 ΣΛΕΕ στη θέσπιση, κατά την έννοια του άρθρου 4, στοιχείο δ', του νομοθετικού διατάγματος 9/2013, υποχρέωσης πληρωμής του περιβαλλοντικού σήματος για τα μεταχειρισμένα μηχανοκίνητα οχήματα κοινοτικής προελεύσεως κατά την καταχώριση, ενώπιον των κατά νόμον αρμοδίων αρχών, της μεταβιβάσεως κυριότητας μηχανοκίνητου οχήματος από τον πρώτο ιδιοκτήτη στη Ρουμανία, και κατά την έκδοση πιστοποιητικού ταξινόμησης και αποδόσεως αριθμού ταξινόμησης;

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Μαΐου 2015 η RFA International, LP κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 17 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-466/12, RFA International, LP κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-239/15 P)

(2015/C 270/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: RFA International, LP (εκπρόσωποι: B. Ențimov, δικηγόρος, καθηγητής D. O'Keefe, Solicitor, E. Boronikov, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου·
- να αποφανθεί αμετακλήτως επί των λόγων ακυρώσεως που προέβαλε η αναιρεσείουσα με την προσφυγή ακυρώσεως, εφόσον η διαφορά είναι ώριμη προς εκδίκαση, και να ακυρώσει εν μέρει τις πρωτοδικώς προσβαλλόμενες αποφάσεις·
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να την επανεξετάσει·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι, με την απόφασή του, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το δικαίωμα της Ένωσης κατά την εκτίμηση των λόγων ακυρώσεως της προσφεύγουσας για τους εξής λόγους:

- το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κατά τη νομική του εκτίμηση της θέσεως που έλαβε η Επιτροπή επί της σημασίας της υπάρξεως ενιαίας οικονομικής οντότητας (τμήμα πωλήσεων του παραγωγού-εξαγωγέα ενταγμένο στην εσωτερική του οργάνωση, το οποίο βρίσκεται εκτός της χώρας εξαγωγής), για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 9, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου (στο εξής: βασικός κανονισμός αντιντάμπινγκ), και υπέπεσε σε πλάνη περί το δικαίωμα παραλείποντας να αποφανθεί επί των επιχειρημάτων της αναιρεσείουσας τα οποία βασίζονται στη νομολογία *Interpipe* και *Nikorolsky*, θίγοντας συνεπώς το δικαίωμα ένδικης προσφυγής της αναιρεσείουσας·
- το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε, επίσης, σε πλάνη περί το δικαίωμα κατά την εκτίμηση της πρωτοδικώς εξετασθείσας νομολογίας, μεταθέτοντας το βάρος της αποδείξεως σχετικά με το ποσό της προσαρμογής που πραγματοποιήθηκε δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ στον ενδιαφερόμενο που διατείνεται ότι το ποσό προσαρμογής, είναι υπερβολικό λόγω της αποδειχθείσας υπάρξεως ενιαίας οικονομικής οντότητας·
- το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δικαίωμα, αποφαινόμενο ότι η ύπαρξη ενιαίας οικονομικής οντότητας δεν αμφισβητήθηκε με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις και ενώπιόν του και στηρίζοντας την απόφασή του στην παραδοχή ότι η απόρριψη από την Επιτροπή της υπάρξεως ενιαίας οικονομικής οντότητας δεν περιεχόταν στις προσβαλλόμενες αποφάσεις. Το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να εκτιμήσει ότι η Επιτροπή είχε προβεί σε τέτοιου είδους απόρριψη κατά την παράλληλη έρευνα ενδιάμεσης επανεξετάσεως, που διεξήχθη δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ σε σχέση με τις ίδιες εισαγωγές και κάλυπτε την ίδια περίοδο έρευνας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ης Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 343, σ. 51).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Ισπανία) την 1η Ιουνίου 2015 — Gorka Salaberria Sorondo κατά Academia Vasca de Policía y Emergencias

(Υπόθεση C-258/15)

(2015/C 270/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco